

La cançó va escriure-la el grup andalús Jarcha l'any 1976, es titula "Libertad sin ira" i va convertir-se en un himne de la transició a la democràcia espanyola. Van cantar-la al Concert per la Pau celebrat a la plaça de bous de Las Ventas de Madrid l'any 1997, després de l'assassinat de Miguel Ángel Blanco a mans d'ETA. Va ser el dia que a Raimon van xiular-li de valent per cantar "País Basc" en català.

Diumenge 22 de maig, la cúpula del PPCV va cantar-la als peus de la basílica de la Mare de Déu, a la plaça homònima, la mateixa en què els familiars de les víctimes de l'accident de metro van concentrar-se més d'un centenar de vegades exigint unes respostes que no els arribaven. Allà van posar-se a cantar Isabel Bonig, María José Català, Vicente Betoret, Eva Ortiz, Jorge Bellver i companyia "Libertad, libertad, sin ira, libertad, guárdate tu miedo y tu ira, porque hay libertad sin ira, libertad, y si no la hay, sin duda la habrá".

Sort que al costat hi havia alguns milers de persones –40.000, segons els organitzadors, malgrat la impossibilitat d'encabir-ne més de 6.000 a la plaça– defensant l'educació concertada, perquè si no, la presència de la direcció popular entonant una lletra com aquesta podria haver fet pensar que exigien l'alliberament dels seus reclusos o la no entrada en presó dels que tenen molts números d'acabar a Fontcalet, Picassent o dispersos per Madrid, Burgos i Saragossa.

Als carrers adjacents no havien penjat cap pancarta amb el lema "Benvinguts a la primera *rave* contra el Govern del Titànic" [com l'anomenen els populars, irònicament, a les Corts], però de pancartes, n'hi havia a cabassos. Moltes d'elles escrites en català, per cert, perquè els qui ara ostenten la màxima responsabilitat institucional al País Valencià resulta que el parlen de manera preferent, i això s'encomana. O potser perquè les manifestacions dels últims 20 anys, al País Valencià, han tingut aques-

El PPCV, de concert

El PPCV ha iniciat la primera ofensiva seriosa contra el Consell progressista escollit ara fa un any alineant-se amb l'ensenyament concertat, que el curs vinent perdre dues aules –se'n creen 20 i se n'eliminen 22– mentre els centres públics en guanyen 445. La gira serà llarga.

Reportatge de Victor Maceda

ta llengua com a vehicular, i n'ha quedat l'empremta.

El fet cert és que milers de persones van secundar la manifestació en defensa de l'educació concertada, la primera

patata calenta del nou Consell, que va arribar al poder amb la promesa de potenciar l'educació pública i es dedica a això mateix: el curs vinent obrirà 511 aules d'infantil i primària i en tancarà

“PER LA LLIBERTAT”. La plaça de la Mare de Déu de València, plena de gent en defensa de l'educació concertada. La plana major del PPCV hi va ser. A sota, l'eurodiputat Esteban González Pons; la presidenta del partit, Isabel Bonig; Marta Torrado, diputada al Congrés; Vicente Betoret, president provincial de València, i María José Català, ex-consellera d'Educació.

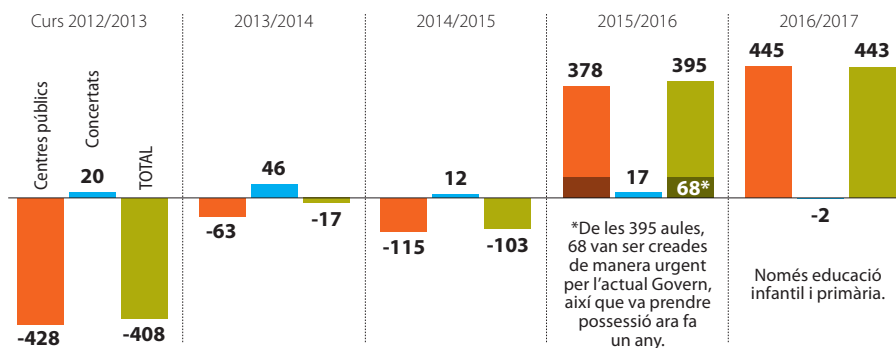
curs següent va presentar un increment considerable d'aules públiques, 310, que malgrat tot era insuficient. El nou Consell, que va agafar les regnes el 30 de juny, va decretar l'obertura urgent de 68 aules més, tot un indicador dels temps que s'aproximaven.

En realitat, aquesta no és la decisió que ha molestat més els centres concertats, el PPCV, i en menor mesura Ciutadans, que en aquesta matèria ha optat, de moment, per mantenir un perfil baix. El moll de l'os del descontentament té a veure amb l'eliminació del districte únic i dels punts que es concedien discrecionalment per conceptes que permetien als centres seleccionar l'alumnat, així com també els d'antics alumnes.

Aquestes mesures pretenen que tothom estiga en igualtat de condicions a l'hora d'accedir a un centre concertat. És a dir, que una persona que viu en una punta d'Alacant no tinga més opcions de dur el seu fill a l'altra punta i que els veïns dels centre amb menys possibilitats econòmiques o immigrants, per posar dos exemples, es queden sense plaça.

El *modus operandi* del PPCV permetia que els centres concertats, en cas d'una demanda massiva, seleccionaren els alumnes en funció d'uns criteris no estrictament equitatius, generant una xarxa doble –la concertada, més acomodada, i la pública, més popular– que cada cop s'agreujava més, per comptes d'acomplir el paper que la llei li atorga: arribar allà on no pot fer-ho l'ensenyament públic. N'és subsidiària, en teoria. →

Evolució del nombre d'aules

66, amb un saldo positiu de 445, mentre la concertada n'obrirà 20 i en tancarà 22, amb un saldo negatiu de 2.

Els últims cursos [vegeu quadre superior] la Generalitat Valenciana havia tret

les tisores per retallar centenars d'aules públiques alhora que en concertava algunes desenes. Només en període electoral, l'any passat, l'arranjament escolar –així s'anomena– amb vista al

ASSETJAMENT ESCOLAR. Representants de centres concertats van envoltar el president Puig i la vice-presidenta Oltra quan caminaven cap a les Corts per assistir a la sessió de control del 12 de maig.

→ L'altre fet que ha indignat els propietaris dels centres concertats és la decisió del conseller, Vicent Marzà, de prohibir-los cobrar cap quantitat als pares dels alumnes, com feien a través de fundacions religioses o per conceptes que no tenien a veure amb l'ensenyament obligatori. Això significava uns ingressos extraordinaris que ara els pares no es veuran forçats a abonar, perquè l'educació privada concertada presta un servei que abona la Generalitat i que eximeix les famílies d'abonar diners.

Amb el PPCV, la preeminència de la concertada ha arribat a centres elitistes, com per exemple Mas Camarena (Bétera, Camp de Túria) o El Vedat (Torrent, Horta) –que pertany a l'Opus Dei i només admet xics– que han passat a ser concertats. En canvi, s'exigeix als pares d'abonar quantitats a què no haurien de fer front.

En paral·lel, les inversions a la xarxa pública han decaïgut de valent. Avui hi ha més de 1.700 barracots dispersos pels col·legis i instituts valencians, amb 24 centres íntegrament en aules prefabricades. Ciegsa, l'empresa creada per Eduardo Zaplana per a l'execució de les escoles i instituts, ha resultat esguitada pel *cas Taula*, perquè se sospita que un percentatge dels més de 1.000 milions d'euros que va facturar en sobre costos –els seus centres costaven el doble que el d'unes altres autonomies– servien per finançar el PPCV.

El 22 de maig, els populars valencians van manifestar-se de bracet de monges, frares, menors d'edat i professors que van ser convidats a assistir a la manifestació si volien tenir futur laboral estable. A alguns d'ells ja els han dit amb claredat quin partit han de votar el 26 de juny, a les eleccions estatals.

El 2 de juny, la pressió continuarà. Hi ha prevista una abraçada al Palau de la Generalitat per "salvar" l'ensenyament concertat de 0 a 3 anys. Una "cadena humana" que els dirigents del PPCV també podrien secundar. En aquest cas, això sí, no podran afirmar que en són 40.000. ●

Arranjament escolar per al curs 2016-2017

Aules

EDUCACIÓ INFANTIL

	PÚBLICA			CONCERTADA		
	Obertes	Tancades	TOTAL	Obertes	Tancades	TOTAL
Alacant	49	-9	40	0	-6	-6
Castelló	27	-2	25	0	-1	-1
València	69	-15	54	2	-55	-3
TOTAL	145	-26	119	2	-12	-10

EDUCACIÓ PRIMÀRIA

	PÚBLICA			CONCERTADA		
	Obertes	Tancades	TOTAL	Obertes	Tancades	TOTAL
Alacant	71	-15	56	2	-1	1
Castelló	40	-5	35	1	0	1
València	150	-19	131	8	-7	1
TOTAL	261	-39	222	11	-8	3

EDUCACIÓ ESPECIAL

	PÚBLICA			CONCERTADA		
	Obertes	Tancades	TOTAL	Obertes	Tancades	TOTAL
Alacant	21	-1	20	1	-1	0
Castelló	29	0	29	1	0	1
València	55	0	55	5	-1	4
TOTAL	105	-1	104	7	-2	5

AULES TOTALS	EDUCACIÓ PÚBLICA			EDUCACIÓ CONCERTADA		
	Obertes	Tancades	TOTAL	Obertes	Tancades	TOTAL
	511	-66	445	20	-22	-2